

Az őszi kamarai választásokkal megújult az etikai bizottság is. A munka zökkenőmentes továbbviteléhez nagy segítség, hogy a tagok egy része már a korábbiakban is közreműködött. Ezen szerencsés körülmények közepette lettem a bizottság elnöke. A Gyermekegészségügyi Központ Gyermeksebészetén dolgozom mintegy 25 éve. Az etikai bizottság tevékenységével Sziray Zoltán főorvos elnöksége idején ismerkedtem meg. Stefán János főorvos vezetése alatt alelnöki tisztséget kaptam. Így a tárgyalások levezetése is (a hivatalos eljárások rendjének biztosítása, a viták és meghallgatások iránytartása, a megalapozott döntésekhez szükséges következetes tényfeltárás elérése) időnként feladatommá vált. A tagok kollektív bölcsessége és a kamarai jogászunk szakmai gondossága eredményezte a jogerőssé vált határozatok sorozatát, melyek bizottságunkat országosan is elismertté tették.

2019-ben október közepéig 15 új panasz érkezett, melyek közül 7 esetben indítottunk eljárást. Korábban elkezdett 4 vizsgálat húzódott át az idei évre. Etikai vétség igazolódott 6, míg felmentés született 5 ügyben. Ezek a számok önmagukban nem feltétlen tűnnek jelentősnek, hiszen kamarai tagjaink akár csak egyetlen nap során megszámlálhatatlan alkalommal kerülnek kapcsolatba betegekkel, hozzátartozókkal és kollégákkal. Ezek döntő többségben rendezett módon, az érintettek számára megnyugtató gondossággal történnek. A legkülönbözőbb helyzetekben létrejöhetnek azonban „sebzések” melyeket, ha nem ismerünk fel időben, később nehéz, esetenként lehetetlen „orvosolni”. Az ilyen „balesetek” médianyilvánosságra kerülése, hosszú idők áldozatos munkája ellenére megbélyegezhet orvost, intézményt, a szakmát.

Az etikai bizottság közigazgatási törvényben meghatározott szigorú keretek közt, esetleges jogi számonkérés szempontjai szerint is bizonyító erejű vizsgálati folyamat alapján hozhat döntést. Minden esetben a felek iránti mély empátiával igyekszünk a történeteket tárgyilagosan feltárni. A tárgyaláson törekszünk rá, hogy az egészségügyi fogalmakkal és folyamatokkal kapcsolatos ismeretkülönbségekből és a hibás kommunikációból fakadó félreértéseket kiküszöböljük. Az eljárások során oly módon kell közreműködnünk, hogy ne vetüljön ránk az elfogultság vádja és a végzésünket elfogadják.

A bizottság nevében szereplő, morális rendszer szerinti „igazságot” nem oszthatunk, de őszinte odafordulással, fáradtságos szorgalommal igyekszünk konfliktusokat kezelni és a bizonyítható hibákat elbírálni. Mindannyiunkért.

dr. Bársony Péter